

A N N O

---

37 ÉVE

Eörsi István: Beismerő vallomás

Tisztelt Államügyész Úr! Beismerő vallomást teszek Önnek, noha adott tárgyban nincs bűntudatom. Megsértettem a törvényt, de cselekedetem senkinek sem okozott kárt és senkit sem juttatott jogtalan előnyhöz. Nem tudom, hogy a mi hatóságaink is bekapcsolódtak-e annak idején az Interpol kérésére a Chaplin koporsójának elrablói ellen indított hajszába. Csupán annyit közlök, hogy a koporsó fedelére helyeztem ezt a papírt, azon írok. Még nem mertem kinyitni.

Most még néhány szót az indítékaimról. Picasso halálával kezdem – ha már akkor ilyen elkeseredett lettem volna, először őt lopom el. Picassóval a folytonos, alkotó újjászületés reménye szállt a sírba. Chaplinnal pedig az a képességünk, hogy nevesünk azon, ami elviselhetetlen. A húszas évek óta roppant háború osztotta meg a világot: egyik oldalon az elnyomást szolgáló intézmények álltak, a másikon Chaplin. Sokáig eldöntetlennek látszott ez a harc, vagyis a humortalan intézmények külsőleg győztek, a hatalom nélküli Chaplin pedig belsőleg diadalmaskodott. Chaplin halála után azonban felborult a pálya. Bár szigorúan materialista világnézetben nevelkedtem, és így az ereklyéknek nem tulajdonítok csodatévő erőt, arra gondoltam, hogy a tárgyaknak mégis van hatalmuk. Jelképpé magasztosulva szellemet áraszthatnak, felhívhatják a figyelmet valami hiányra, melynek betöltése létérdeünk. A tárgy, amelyet hatalmamba kerítettem, szellemi léthez jut, személyé lényegül át, és ismét megosztja az emberiséget – Chaplin a koporsóból folytatja világméretű harcát. Hatalmas apparátus vonul fel egy hullarabló és egy hulla ellen: a mérkőzés egyelőre döntetlenre áll. A hullarabló levelet ír az államügyésznek. Alá is írja. Eörsi István.

1979. augusztus 26., vasárnap

*A Magyar Nemzet korábbi számaiból
válogatta: Pethő Tibor*